

В. В. Грабко

Вінницький національний технічний університет

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ – вищий навчальний заклад, що здійснює підготовку фахівців інженерно-технічного профілю. Засн. 1960 у Вінниці як заг.-тех. факультет Київ. технол. інституту харчової промисловості. 1966 реорганіз. у філію Київ. політех. інституту, від 1974 – Вінн. політех. інститут, від 1994 – Вінн. держ. тех. університет, від 2003 – сучасна назва. У структурі Університету навч.-наук. інститути: автоматики, електроніки та комп'ютер. систем упр.; будівництва, теплоенергетики та газопостачання; електроенергетики, екології та електромеханіки; інформ. технологій та комп'ютер. інженерії; машинобудування та транспорту; радіотехніки, зв'язку та приладобудування; менеджменту; магістратури, аспірантури та докторантури; довузів. підготовки; інтеграції навчання з виробництвом; організац. та метод. забезпечення навчання; перспектив. освіт. технологій; гуманітар.-пед. проблем та виховання; міжнар. зв'язків; а також НДІ проблем моделювання багатозв'язних систем, 13 н.-д. лаб. та н.-д. частина. Фахівців готують із 30-ти спеціальностей, функціонують також 3 факультети підвищення кваліфікації – охорони праці для кер. підприємств нар. господарства, енергетики, сучас. комп'ютер. технологій. На 46-ти каф. працюють 502 викл., з них – 57 д-рів н. та проф., 334 канд. н. і доц. Серед відомих науковців Університету – [М. Друкований](#), [Ю. Карпов](#), [В. Кожем'яко](#), [Г. Корчинський](#), [І. Кузьмін](#), [В. Маликов](#), [Б. Мокін](#), [В. Огородников](#), [В. Осадчук](#), [С. Ткаченко](#), [М. Філінюк](#). На денній та заоч. формах навч. 7500 студентів, а також іноз. студенти; співпрацює з навч. закладами за кордоном. Науковці Університету займаються розробленням матем. моделей процесів, що відбуваються в енергет. та екол. системах, інформ.-вимірюв. систем та систем автомат. та автоматизов. керування ними; створенням теорії, матем. моделей і методів синтезу склад. систем контролю, діагностики та упр. у промисловості, аерокосміч. і оборон. сферах, оптоелектрон. та інформ.-енергет. технологій. Університет має друкарню та ред., видає наук. ж. «Вісник Вінн. політех. інституту» (від 1993), міжнар. наук. ж. «Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології» та громад.-політ. часопис «Імпульс» (обидва – від 2000). Соц. база Університету: 12 навч. корпусів, спорткомплекс, 12 відкритих спорт. майданчиків, підзем. легкоатлет. манеж, стадіон, 7 гуртожитків, санаторій-профілакторій,

їдальня, літня спорт. база на березі Пд. Бугу. Перший ректор [Р. Кігель](#) (1960– 76), від 1989 – Б. Мокін.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Вінницький національний технічний університет / В. В. Грабко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34647>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).